

ΚΛΩΝΤ ΑΝΕ
Η ΑΡΙΑΝΑ
ΤΟ ΥΠΕΡΜΟΝΤΕΡΝΟ ΚΟΡΙΤΣΙ

(Συνέχεια είναι τού προηγούμενου)

Πώς θάκρινε δυνατός είχασμός τη γυναικα, που θά είχε χίλιους τρεις έρωμένους; Θά τήν θεωρούσαν τή χειρότερη πόρνη καὶ θά τήν περιφρονούσαν.

"Αγδέν τό κάνει για επάγγελμα, ή οικογένειά της θά τήν κλείσει σὲ φυχατέρε, για όστερική! Λοιπόν, τήν άδικην αυτήν, αυτή τή μεγάλη τήν άδικην, θέλω έγω νὰ τήν πολεμήσω... "Οσος διάρχεις αυτήν ή πρόληψις, δεθά γίνουμε ίσες μὲ τούς άντρες. "Αν πάρουμε κανένα έρωμένο, πρέπει νὰ τό κάνουμε κρυφά. Οι άντρες μιλούν έλευθερα για τη γυναικεία, που χάρηκαν. Κ' έμεις είμαστε καταδικασμένοι νὰ σωπανούμε. Γιατί; Δέν έχουμε τάχα τό δικαιώματος πατρούμενο τήν ευχαριστησαν μας, διότι τήν δροσούμε; Οι άντρες έχουν συμφέροντανάς πολλές έρωμένες κ' ή έρωμένες τους νὰ τους είναι πιστές. Γ' αυτό έχουν έξυμησι έκεινους, που ξελογίζουν της γυναικείας, μὲ τήν τεχνη τή ποιηση, τή φιλοσοφία καὶ κέλησαν τή μάσκα τής άτιμας στή γυναικα, που έχει πολλές έρωμένους. Νά, αυτά π.έπει νὰ πολεμήσουμε! Πρέπει νὰ κάνουμε νὰ θριαμβεύσει η θητική τής γυναικείας. Καὶ γ' αυτό πολεμώ έγω..."

"Ο Κωνσταντίνος κύτταζε τήν γένα. Μίλωντας, είχε ξανάψει. "Ενοιωθε πώς δρχίσει νὰ ταράζεται. "Η μπόρα δρχίσει νὰ δροντά. "Έκανε τήν άνοησιν γ' άντιμησε στήν Αριάνα καὶ τής πέταξε αυτά τά λόγια:

"Ο σκοπός είναι νὰ έρθουμε τι θέλεις. Θέλεις νὰ σ' άγαπούν σί έρωμένοι σου; "Αν θέλεις, σὲ συμβούλευω νὰ μή μιλάς σδν καθένα τους για τήν εδυχαρίστηση, που δρήκεις στήν άγκαλιά τών προτατόχων του.

— Καὶ γιατί; Έκανε η Αριάνα κ' άγριεψε.

— Γιατί, κορίτσι μου, θά τους άγδιάσεις καὶ θά σέ παρατήσουν.

— Κ' ένα έγω θέλω, ώς τόσο καὶ παρ' άλλα αὐτά, νὰ μὲ άγαπουν; Μὲ γνωρίζεις νομίζω καὶ έρεις πώς έγω δὲν άγκαπω τάτεύκολα πράμματα, δημος έγω καὶ πάντα δὲ φεύδομαι, σάν έστενα, τόν κλίνοντο. Λοιπόν, έγω δέν θέλω νὰ χρωτώ τήν έπιτυχία μου στό φέμυτα. Νά γελούμε τους άντρες, νὰ τους πειθούμε πώς δέν άγαπήσαμε ποτέ καὶ νένα πρίν αὐτούς, νὰ τριγούν έπάνω στά κελή μας, τόν πρώτο άναστεναγμό τής ειδυλλίας... Τι ντροπή! Μήπως έστεις νομίζετε πώς είσθε έποχερωμένοι νὰ μεταχειρίζεσθε τέτοιες δημάτες!

Ο ΑΝΤΙΔΑΛΟΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Ο ΣΤΙΧΟΣ

ΤΟ ΠΑΡΚΟ

Τό χαρούμενο πάρκο είχε πάρει μέσ' τ' αξένοιστο άκανθο πρωτιά δημοφιλά γιορτινή καὶ μιά χάρη που έκανε δὲ μπορεῖ νὰ τή δρει.

Πέρα ως πέρα τῶν φύλλων γλυτούσαν οι σκιές, μέσ' τὸ φῶς τ' ἀπαλὸ κι' ἐπερνούσαμε ἔμεις κι' ἐφιλούσαν σιγάνα τὸ γυμνό σου λαμπό.

Τι γιορτή ποδταν 'κενήν! Σαλέων τὰ κλωνάρια κι' οι σπίνων ψηλά, σας λέγαμε οι σπίνων τὰ κλέβων καὶ τὰ κάναν τραγούδια τρελλά.

Δ. ΠΟΡΦΥΡΑΣ

Αμερικάνικες λόξες

Στήνην 'Αμερική έδρυθη τελευταία ένας σύλλογος... κατά τού σαπουνικού. "Ο... «άντισπωνικός» αυτὸς σύλλογος ἔκλιδει κι' ένα περισσόποιμε μερικά ἀπό τὰ ἐπιχειρήματα τῶν Ερυτανῶν του.

«Τό σαπονίν,—γράφει ένας ἀπ' αυτούς—ἀγριεψε ἀπό τὸ δέρμα τὸ λάδι του κι' έτσι τό κάνει νὰ ζωρώνει καὶ τὸ δρῆγνον ἀπροστάτευτο στίς καιρικές μεταδολές».

«Έγώ, γράφει άλλος, δέν μεταχειρίστηκα σαπονίν ἐπί τριάντα δόλαρίηρα χρόνια. Τώρα εί μας έξηντα χρόνων καὶ δέν θυμάχι μας ποτὲ νὰ κρυστάγγησα».

«Μὲ τήν χρήσι τού σαπουνίου, γράφει ένας τρίτος, ἀπομακρυνθήκαμε ἀπό τήν μητέρα φύσι. "Ο άνθρωπος που σέσεται τήν φύσι του, έργαζεται, έδρωνται, σκουπίζεται κι' έτσι δέν έχει άνάγκη ἀπό τὸ καταράμενο τό σαπονίν».

ΘΕΑΜΑΤΑ

ΣΑΠΦΩ

Σήμερος, Τρίτην κατά γενικήν ἀπαίτησαν θά παιχθύνων καὶ τά δύο έργα «Ο Αρχιτέγχυος» μὲ τὸν Ζοζέ Μοχίκα καὶ τὸ «Βάλς πο δέν ξεκινέται» μὲ τήν Μάρθα Εγκεφό. Προβλήθηκαν 7 1/2 καὶ 10. Αύριον Τετάρτην ή Βενεζέκην διπεράστηκαν «Τό Χριστινάκι».

ΘΙΑΣΟΣ

Χαλινούση — Αποστολίδην
Τήν Πέμπτην, δριστικῶς κάμει έναρξιν τῶν παραστάσεων του διάθασος Χαλινούση—Αποστολίδη μὲ τό έργον τού Μπερστάτην «Η ΚΑΤΑΓΙΣ». Κρητέ 10 εἰσιτηρίων δρ. 200.

ΔΙΑΝΩΝΤΕΡΝΟΥ Φαρμακείον

Απόφει διανυκτερεύει τό φαρμακείον τού κ. Βχα. Παπαδόπουλου.

ΑΜΜΟ - ΦΩΣ

ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ ΧΗΜΙΚΗΣ ΣΥΝΘΕΣΕΩΣ

Τὰ άνωτερα καὶ οίκονομικώτερα καὶ αποδοτικώτερα παντός ἄλλου

ΛΙΠΑΣΜΑΤΟΣ

Λιπάσματα παντός τύπου δι' οίανδηπότε καλλιέργειαν.
Λιπάσματα ἐπιφανείας σιτηρῶν.
Διὰ νὰ έχετε σταθερά καὶ βέβαια ἀποτελέσματα λιπάσματα θέτε μὲ

ΑΜΜΟ - ΦΩΣ

Παρελήφθη ΘΕΙΟΝ Αμερικανικὸν τού έργοστασίου ΑΜΜΟ - ΦΩΣ ἐξαιρετικῆς ποιότητος. "Ω; ἐκ τῆς μεγίστης λεπτότητος του είναι δραστικώτατον.

Γενικός Αντιπρόσωπος ἐν Μυτιλήνῃ
ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ Γ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

Στοά Χωριατέλλη δρ. 11

Διογένης δ... νεώτερος

Ο Γεώργιος Νεραντζόπουλος, δικιότερος άλλητης τού κόσμου, μέσα εἰς τήν ιδιόρρυθμον κατοικίαν του, παρὰ τὸ γήπεδον τού "Αρωνος".

Μουσική

Οι Βυζαντινοί καὶ οι μοντέρνοι

Αγριπητέ «Ταχυδρόμε»
Έγω δὲ κι' οὐ δέν είμαι γνώστης τῆς δυνατηνῆς μουσικῆς δύω προλαβήσθειειν νὰ πει τὸ «Παραχρήτης» — δύοντος τρόπος νομίζω—τού «Φωτός». Ποὺ δέν θέλει νὰ κάμει κριτική καὶ κάνει... ξελεγχον τῶν πάντων!

Τώρα ή αὐγή χαράζει μὲ χαμόγελα καὶ τὰ λουλούδια τῆς Ανοίξεως ἀνθούνευσανδιασμένα...

Μὰ κι' ἀν τὸ φῶς λιποψήχησει καὶ τὰ λουλούδια μαραθοῦν έγω θά ξακολουθήσω ν' ἀρμενίων.

Οταν έκανεις σὲ μένα ἐκεῖνο τὸ γένεθλιο τοῦ Βουβό, ὁ κόσμος δυνατά καὶ θά βάρκα μου μέσα στο οκοτάδι.

Τώρα ή αὐγή χαράζει μὲ χαμόγελα καὶ τὰ λουλούδια τῆς Ανοίξεως ἀνθούνευσανδιασμένα...

Τώρα ή καμπάνεις οημαίνουν δυνατά καὶ θά βάρκα μου είνει φορτωμένη ἀπ' τὸ χρυσάφι τοῦ ηλιού.

Μὰ κι' ἀν τὸ καμπάνεις οημαίνουν, καὶ τὸ οκοτάδι ηταν πυκνό.

Τώρα ή καμπάνεις οημαίνουν δυνατά καὶ θά βάρκα μου άδειάσει, έγω θά ξακολουθήσω ν' ἀρμενίων.

Μερικές βάρκες ἔφυγαν καὶ μερικές δέν είνεις ἀκόμη ἔτοιμες μὲ έγω δέν θά μείνω πίσω.

Τὰ πανιά ἔφουσαν μουσικά καὶ πολέμους, τὰ ταξιδίων καὶ τὰ δύσανα παρεμπορίων στήνειειν τού παραχρήτην.

Μά, κι' ἀν πέσουν τὰ πανιά κι' θά βάρκα μου άδειάσει, έγω θά ξακολουθήσω τού ηλιού.

Τώρα μπορώ ν' έχω νὰ τού μιλήσω. Αὔριο θέλεις νὰ πάμε μαζί νὰ τὸ δούριο.

Βγάλω νὰ ζητήσω τού ηλιού θά μείνω πίσω.

— Κάρη μου, άποκριθήσεις γρή, ξέρεις πολὺ καὶ τὸ ηλιό.

Τὸ πρώτη τῆς έπομένης διήτη δέχτηκε τήν έπισκεψή των.

— Τι τρέχει, μητέρα; ρώσεις διήτη μόλις είδε τήν Αλίλα.

— Παιδάκι μου, άποκριθήσεις αὐτήν, δὲ μπορώ νὰ πάρω τήν έπισκεψή της.

— Δέχτηκε τήν έπισκεψή της.

— Τι τρέχει, μητέρα; ρώσεις διήτη μόλις είδε τήν Αλίλα.

— Παιδάκι μου, άποκριθήσεις αὐτήν, δὲ μπορώ νὰ πάρω τήν έπισκεψή της.

— Δέχτηκε τήν έπισκεψή της.

— Τι τρέχει, μητέρα; ρώσεις διήτη μόλις είδε τήν Αλίλα.

— Παιδάκι μου, άποκριθήσεις αὐτήν, δὲ μπορώ νὰ πάρω τήν έπισκεψή της.

— Δέχτηκε τήν έπισκεψή της.

